No. 1439 Zaterdag 29 Juli 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali tuer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

De Nederlandsche Kamer van Koophandel te New-York.

In dank ontvingen wij deze week 't 8e jaarverslag van de Nederlandsche Kamers van Koophandel te New York loopend tot 30 April 1911.

Dat deze K. v. K. voor den koophandel onzer Kolonie van groot belang en een krachtige steun kan zijn, spreekt reeds van zelf, als men weet, welke drukke handelsrelaties Curaçao met de Vereenigde Staten onderhoudt. Dat zij ook werkelijk voor ons een hulp in den nood is geweest, daarvoor is dit jaarverslag het schitterend bewijs. Het bevat o.a. bladz. 25 een uitvoerig relaas der bemoeiingen door deze K. v. K. aangewend in het belang onzer stroohoeden-industrie tijdens de moeielijkheden gerezen tusschen de douanen in New-York en onze exporteurs. Hoewel er reeds veel van bekend is, plaatsen wij hieronder de vertaling van dit relaas, ter betere waardeering van de gewichtige diensten door deze K.v. K. aan onzen handelsstand en onze stroohoeden-industrie in het bijzonder en aan onze kolonie in het algemeen bewezen:

Curacaosche Stroohoeden-Industrie.

Tot onzen spijt hebben wij een ernstige stagnatie te vermelden in den uitvoer van dit product van het eiland Curaçao naar de Vereede Staten, te wijten aan het feit dat verschillende zendingen van deze hoeden, gedurende het afgeloopen jaar door de Douane te New-York werden in beslag genomen en gehouden, tot dat de zaak grondig onderzocht was.

De moeilijkheid ontstond hierdoor, dat verschillende exporteurs van deze hoeden de gewoonte hadden, ze te betitelen als „*Curaçao Panama-hoeden*" en dat juist in een tijd, dat men ontdekt had, dat zendingen van de echte hoeden uit Panama veel te laag waren aangegeven. Een onderzoek werd ingesteld met het gevolg, dat deze zaak in de handen gesteld werd van een specialen agent van het „*Treasury Department.*"

Een onderzoek toonde aan dat de Curaçaosche handelaars niet goed op de hoogte waren van de eigenlijke beteekenis van het woord: *marktwaarde*, zooals die door de tariefwet bedoeld word, en bevond dat zij over het algemeen zulke prijzen invulden op de consulaire facturen, als men aan de vlechters uitbetaalde, het geen ten gevolge had, dat de douane verschillende zendingen inhield, de factuur-waarde verhoogde en een geldboete oplegde. De zaak werd een onderwerp van uitgebreide correspondentie tusschen onze Kamer en de Kamer van Koophandel en Industrie te Curaçao. Er werd een conferentie gehouden tusschen onze Kamer en de autoriteiten van het Custom House te New-York waarin men de middelen en de wegen besprak, waardoor zulke feiten in de toekomst zouden kunnen vermeden worden.

Het werd duidelijk, dat het Custom House weinig bewijs had voor zijn beschikking aangaande de betrekkelijke waarde van de verschillende graden van bewerking van dit artikel, en het bleek dat er groot gewicht gehecht werd aan een brief die door de douane van een Curaçaoschen handelaar ontvangen was, die de aandacht van het Custom House trok op een te lage noteering van zekere bezending, welke brief later bleek valsch te zijn.

Tezelfdertijd was er een streven merkbaar om de informaties betreffende de marktwaarde, zooals die door de officieele certificaten, hiervoor door de Kamer van Koophandel en Industrie te Curaçao uitgegeven, werden volgehouden, te wantrouwen. Een copie van den vorm van dit certificaat is bij dit rapport gevoegd [Bijlage D]. Ook de verklaring van de waarde, zooals die door den Amerikaanschen consul te Willemstad (Curaçao) was gegeven, werd niet beschouwd als overtuigend bewijs, maar men gaf te kennen dat de schatter door geen ander bewijs kon geleid worden dan zijn eigen opinie, gebaseerd op informaties, die blijkbaar niet konden worden bekend gemaakt.

De Kamer vestigde daarop de aandacht van de Kamer van Koophandel te Curaçao op sectie 18 van sectie 28 van de Tariefwet van 1909, die bepaalt, wat in genoemde wet verstaan wordt onder „*marktwaarde*", wat de grondslag vormt waarop de belasting moet betaald worden, en waarin men leest:

„De rechten zullen bepaald worden „volgens de actueele marktwaarde of „grossiersprijs op den tijd van den „uitvoer naar de Vereenigde Staten „op de voornaamste markten van „het land, van waar de uitvoer geschiedt; dat zulke actueele markt„waarde moet gehouden worden de „prijs te zijn waarvoor zulke waren „vrij voor den verkoop worden aan„geboden aan alle koopers op ge„noemde markten in de gewone „groothandel-hoeveelheden en voor „den prijs, die de vervaardiger of „eigenaar zou ontvangen hebben en „wilde ontvangen voor zulke koop„waar, wanneer ze in den gewonen „loop van den handel en in de „gewone groothandel-hoeveelheden „verkocht wordt, daarbij ingeslo„ten de waarde van alle cartons, „kisten, manden, doozen, zakken, „vaten, tonnen, okshoofden, fles„schen, kruiken, demi-johns en alle „alle andere verpakkingen etc",

terwijl wij verder dit lichaam te Curaçao vroegen ons een gedetailleerde beschrijving te geven van de verschillende phasen van de industrie om ze de autoriteiten van het Custom House voor te leggen, met het doel ze te helpen bij het verzamelen van de noodige gegevens, betreffende dit artikel.

Deze Kamer verschafte ons een uitgebreid rapport voorvan copie hierachte (Bijlage E.)

Ook hebben wij hen aanbevolen een lijst op te maken van de verschillende soorten, hetgeen het Custom House zou helpen, om den invoer van verschillende partijen door te laten en ambtshalve kennis te nemen van het verschil in kwaliteit in verband met de aangegeven waarde. Men genoegen kunnen wij mededeelen, dat onze raad werd opgevolgd en op 1 December 1910 werd er een vergadering gehouden van alle exporteurs dezer hoeden te Willemstad, waarin de handels-kwaliteiten werden vastgesteld. Wij voegen hierbij een vertaalde copie van het rapport dezer vergadering, zooals het verscheen in: *Amigoe di Curaçao* van 3 December.

Verder gaven we den mensch te kennen, dat er wekelijks of tweemaal in den maand berichten zouden gepubliceerd worden, bevattende de officieele noteering van de marktwaarde der verschillende soorten, om daardoor ook aan de buitenwereld te toonen het bestaan van een groot handelmarkt en de prijzen, die op deze markt gangbaar waren.

Zooals bovengemeld rapport aantoont, werd ook deze raad opgevolgd en leidde tot de vorming van den „*Curaçaosche Handelsbond*", die de publiceering van deze marktberichten in handen zal nemen.

Op de audientie door de bovengenoemde autoriteiten van het Custom House verleend, werd ons te kennen gegeven, dat de certificaten der marktwaarde, zooals ze onder de auspiciën van de Kamer van Koophandel en Industrie te Curaçao werden uitgegeven, door deze autoriteiten zouden ontvangen worden als een vriendschappelijke mededeeling, maar dat men daaruit niet moest afleiden, dat dit zou beteekenen, dat het Custom House er door geleid moest worden. De aandacht van dit Departement werd daarna gevestigd op het feit, dat de bestaande tractaten tusschen de Vereenigde Staten en Nederland bepalen, dat de certificaten van een officieel erkende Kamer van Koophandel moeten erkend worden als „*voldoend bewijs*" en hieraan schonk men bijzondere aandacht.

Intusschentijd werden verschillende zendingen aangehouden en de zaak had geen verderen voortgang, hetgeen de Kamer aanspoorde om het Custom House tot activiteit aan te zetten, om aan de handelsbetrekkingen tusschen de Vereenigde Staten en Curaçao geen schade te doen.

Eindelijk werden deze bemoeiingen aangenomen, met het gevolg dat sommige zendingen tegen den oorspronkelijk aangegeven prijs doorgelaten werden; terwijl anderen, die waren aangegeven als van dezelfde kwaliteit en beschrijving, hooger getaxeerd en beboet werden.

Tot op heden is het nog niet duidelijk, waarom men voor sommige partijen blijkbaar een verschil maakte, doch de zaak wordt onderzocht en wij vertrouwen, dat ze spoedig zal worden opgehelderd.

De Kamer betreurt het te moeten constateeren, dat de Castom House-autoriteiten blijkbaar de activiteit van onze organizatie in deze zaak niet op haar juiste waarde geschat hebben, daar het ons eenig doel was, deze autoriteiten te helpen in 't verkrijgen van de gegevens in verband met deze zaak, om zoo de handelsbetrekkingen tusschen de Vereenigde Staten en de Kolonie Curaçao te bevorderen, doch dat er van onzen kant geen enkele poging is gedaan om de importeurs te helpen het Gouvernement te berooven van de inkomsten van de invoerrechten, die rechtvaardig verschuldigd zijn.

Doch als wij te oordeelen hebben naar het gemis van beleefdheid, dat wij van den kant van het Custom House ondervonden hebben. dan zijn wij bevreesd dat onze pogingen verkeerd zijn uitgelegd.

Van den anderen kant was het ons aangenaam te vernemen, dat onze bemoeiingen in Gouvernementskringen van de Kolonie Curaçao gewaardeerd werden, zooals bleek uit een brief, door ons ontvangen van den Gouverneur van genoemde Kolonie, gedateerd 21 Januari 1911. waarvan copie hierachter (Bijlage G)

BIJLAGE G.

GOUVERNEMENT VAN CURAÇAO

No. 219 Willemstad 20 Jan. 1911.

Uit het jaarverslag van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier bleek mij, dat door U alles in het werk is gesteld, om de moeilijkheden, die er bij den invoer van Curaçaosche stroohoeden te New-York waren ontstaan, uit den weg te helpen ruimen.

Daar deze zaak voor Curaçao van zoo'n groot belang is, ja het hoeden-export voor de arme bevolking bepaald een levenskwestie mag heeten, voel ik mij gedrongen U voor deze bemoeiingen in deze mijn oprechten dank te betuigen, en U de verzekering te geven, dat heel de bevolking U daarvoor in hooge mate erkentelijk is.

De Gouverneur van Curaçao
NUIJENS.

Aan de Nederl. Kamer van Koophandel
te New-York.

BAY-RUM.

De *Cur. Court.* van 21 Juli bevatte het onderstaand artikel:

De invoer van bay-rum is hier niet onbelangrijk. De waarde ervan bedroeg volgens het Koloniale Verslag in 1908 f 6610 en in 1909 f 5956.

Zou de plaatselijke consumptie van dit artikel, gevoegd bij de mogelijkheid van uitvoer naar bestaande débouchés in deze buurt, geen levensvatbaarheid kunnen verzekeren aan een nieuwen tak van industrie, die aan onze noodlijdende kolonie niet anders dan ten goede zou kunnen komen? Deze vraag rees bij ons op onder het lezen van een, in het te Caracas uitgegeven „Boletin del Ministerio de Relaciones Exteriores" opgenomen verslag dd. 20 April ll. van den Consul van Venezuela te St. Thomas

Aan dit verslag ontleenen wij de volgende gegevens:

„Pimenta Acris" is de botanische naam van de plant, die in het Engelsch „Bay-bush" genoemd wordt d. w. z. baaistruik, welke naam te danken is aan de omstandigheid, dat de plant slechts op plaatsen gedijt, die gelegen zijn dicht bij zee of bij zoutwater, zooals riviermonden, stranden enz.

Van de bladeren van Bay-bush verkrijgt men een aromatische olie, in het Engelsch „Bay-oil" in het Spaansch „Aceite de Malagueta" genoemd, en deze olie wordt, met alcohol vermengd, tot baywater verwerkt.

Op St. Thomas wordt de plant niet aangekweekt en op het naburige, ten oosten van St. Thomas gelegen en eveneens tot de groep der Deensche Antillen behoorende eiland St. Jan, slechts in geringe hoeveelheid. Op groote schaal geschiedt de cultuur op Porto-Rico.

Van laatstgenoemd eiland importeert St. Thomas jaarlijks ongeveer 6000 flesschen Bay-oil, waarvan de prijs 3.50 doll. per flesch bedraagt.

De alcohol, die bij de fabricage van baywater gebruikt wordt, komt uit Duitschland in vaten van 100 Liter, bedragende de jaarlijksche invoer ongeveer 3000 vaten. Deze alcohol is zeer goedkoop, op St. Thomas onderhevig aan 6% invoerrecht. Een andere belasting drukt niet op de fabricage van baywater.

De productie beloopt twintig tot dertigduizend kisten van een dozijn flesschen terwijl de prijs 2,50 doll. per kist is. Tegenwoordig wordt het baywater het meest naar Panama uitgevoerd.

De kisten, flesschen, kurken, etiquettes, enz. worden uit New-York

Feuilleton.

De Scheepsbouw van voorheen en thans.

I.

De scheepsbouw is een schoone, maar moeilijke wetenschap. Schoon is hij om zijn bouwmethode, zijn wijze van bewerking der benoodigde materialen en moeilijk om de diepgaande en omvangrijke studie. Het is met hem gegaan als met alle takken van wetenschap; van 't nietige zaadkorrel is hij gewassen tot een machtigen eik. Hier vormden handel en nijverheid de grond, waaruit hij opschoot, en werkten de vorderingen der natuurwetenschap, als het sap, dat de wortels sterkt en de takken welig uitdrijft.

Als industrie is de scheepsbouw voor het dagelijksch leven van overwegend belang. Ten nauwste verwant aan het verkeer te water, vormt hij daarmede een onafscheidelijk duo, zonder welks medewerking handel en nijverheid tot stilstand zouden gebracht worden.

Er is echter nog een reden, die onze belangstelling in deze industrie slechts verhoogen kan. Evenals in vroeger eeuwen, is hij nog heden ten dage een nationale tak van industrie en lang niet een der minste. Al deze redenen, alsmede de reuzenwerken, gedurende de laatste decennia door den scheepsbouw gewrocht, geven ons aanleiding een reeks van artikelen aan dit onderwerp te wijden. Wij hopen hierdoor de onzuivere voorstellingen, die velen bezitten, door zuiverder begrippen te vervangen: hun een beter inzicht te schenken in al hetgeen met den scheepsbouw in verband staat.

Tot omstreeks het jaar 1820 was hout het materiaal, dat voor den bouw van den scheepsromp werd bestemd. Nu zijn er onder de houtsoorten vele, die daartoe bijzonder geschikt zijn. Met name is dit geval bij eikenhout, dat sterk en, onder water gedompeld, aan weinig of geen slijtage onderhevig is.

Een andere houtsoort, die in den scheepsbouw veelvuldig gebruikt werd. was het grenenhout, dat zeer harsachtig en onder water even duurzaam is als eikenhout. Het teakhout neemt zelfs nog in onze dagen een voorname plaats in. Bij voorkeur wordt dit hout gebruikt voor dekdeelen bij op de tropen varende schepen, die zelfs sloepen van teakhout medevoeren.

Voor kleinere vaartuigen, als jachten en sloepen, vindt het vurenhout een ruime toepassing, terwijl het mahoniehout uitsluitend gebruikt wordt bij luxewerk, als gieken, motorbooten, etc.

Voor de schepen, bestemd voor het vervoer van passagiers en goederen, heeft het hout als materiaal voor den romp, op één uitzondering na, difinitief afgedaan. Slechts schepen, die voortdurend in slecht water varen, zooals bijv. de schepen der Gouvernements Marine hebben vanaf 1 M. boven de geladen waterlijn tot aan de kiel een houten huid, die door middel van koperen bouten aan den stalen romp is bevestigd, en waarop een koperen huid wordt vastgespijkerd, tot afwending van de schadelijke gevolgen, voortkomende uit het aangroeien van zeegewassen, die het staal weg vreten.

Om de veelvuldige gebreken, die het hout bezat, als: trekken, scheuren, krimpen, vuur en spint, vond de gedachte verbreiding, ijzer instede van hout te gebruiken. Hoewel één houtsoort, het djatihout, van deze gebreken vrij was, had deze soort tot nadeel, dat het in slechts kleine hoeveelheden verkrijgbaar was, tengevolge van de slechte spoorwegverbindingen in de streken waar het wordt aangetroffen. Voor het ijzer was dus de vervulling van een belangrijke rol weggelegd.

Wijl de fabricage van ijzeren scheepsbestanddeelen geheel bijzondere werktuigen vordert, en deze niet voorhanden waren, behoorde de bouw van een ijzeren schip steeds tot de onmogelijkheden. Dit werd pas mogelijk, toen de stoomwalsmachines, de stoomhamers in de werkplaats hun intrede deden, en den fabrikant in staat stelden het ijzer tot elken vorm uit te rollen of te smeden.

Echter bleef men gedurende langen tijd tegen het gebruik van ijzer niet onbevooroordeeld. Hoewel dit metaal onmiskenbare voordeelen boven het houten schip bezat, als: grootere sterkte, geen gevaar van opdrogen, snellere gelegenheid om te bouwen, minder gewicht, grootere veiligheid. grootere laadruimte, etc. was ook het ijzer niet vrij van gebreken.

Naast het euvel van wegvreten, tengevolge van aangroeiing van zeegewassen, werkte het daarbij nadeelig op de juistheid der kompassen. Een ander gebrek was het grooter soortgelijke gewicht. Hoewel het ijzeren schip in zijn geheel minder weegt dan het houten schip, maken de weinige deelen waaruit de romp bestaat, in vergelijking met den houten romp, dat zij voor den bouw niet in die mate handelbaar zijn; en talrijk zijn de schepen, die, niettegenstaande de ijzerindustrie snel in omvang toenam, in afwijking

ingevoerd en zijn onderworpen aan 6% invoerrecht.

Daar deze industrie de eenige is, de op St. Thomas bestaat, zijn de fabrikanten aldaar huiverig inlichtingen daaromtrent te verschaffen uit vrees voor concurrentie.

De beantwoording van de vraag, of het hier, evenals op St. Thomas al dan niet mogelijk zal zijn, met Bay-oil van Porto-Rico en Duitschen alcohol een product te bereiden, dat in qualiteit de bekende bay-rum evenaart, laten wij aan meer bevoegden over.

NOOT VAN *Amigoe di Curaçao*".

Het bovenstaande ideé lijkt wel voor uitvoering vatbaar, te meer wijl reeds hier op Curaçao door sommige boticarii bayrum vervaardigd wordt, die evenwel in kwaliteit niet die van San Thomas kan evenaren. Waarin die fout schuilt, weten wij niet. Is het 't geheim van het fabricaat? Of misschien hieraan te wijten, dat het baywater of „bay-oil" voor de vervaardiging van bay-rum noodig, naar wij meenen door onze boticarii uit Duitschland betrokken wordt?

Het is zeer goed mogelijk, dat ook deze industrie voor volmaking vatbaar is. Weilicht dat de bovengenoemde gegevens van de *Curac. Courant* daartoe kunnen bijdragen. Ons komt het voor, dat ook onze Bovenwindsche Eilanden tot het welslagen hiervan kunnen meehelpen.

Immers volgens DR. I. BOLDINGH. „*The Flora of the Dutch West Indian Islands St. Eustatius, Saba and St. Martin*, draagt deze plant behalve den genoemden wetenschappelijken naam *Pimenta acris* KOSTEL ook nog dien van *Amomis caryophyllata*. Wat van groot belang kan zijn, is dat deze plant ook op alle drie der Bovenw. eilanden in het wild voorkomt en daar onder den naam van *Cinnamon tree* en ook *Bay-berry* bekend is. Op die eilanden wordt de struik gevonden op hoogten tot meer dan 300 Meter, op St. Eustatius op den top van de Quill 500 M. hoog, op Saba tusschen de Bottom en Marypoint, op Boobyhill, op Greathill, Masticgut; op St. Martin op Milldrum hill. Zoo zou het zeer goed mogelijk zijn, die plant aldaar in cultuur te brengen evenals op Porto-Rico.

Naar aanleiding van hetgeen Dr. BOLDINGH zegt, dat hij op deze eilanden de *bay-bush* alléén op hoogten van méér dan 300 M. gevonden heeft, schijnt de bewering van den Venezolaanschen consul te St. Thomas, als zou deze struik zijn naam danken aan het feit, dat ze alléén aan het strand, langs baaien (bay) gevonden wordt, wel eenigszins twijfelachtig. Daarom wagen wij de veronderstelling of deze naam van *baybush* niet afgeleid kan zijn van het Spaansch *baya*, dat *bes* beteekent, ook de engelsche naam *bay-berry* pleit daar wel ietwat voor. Bovendien de taal van de eilanden, waar de struik in cultuur is, is Spaansch en kan wellicht verbasterd in het Engelsch zijn overgegaan.

LANDBOUW-MAATSCHAPPIJ.

Jaarverslag 1910

VLECHTCURSUS.

De hoofdcursussen in 't fijn vlechten van strooboeden werden gedurende 1910 voortgezet en wel gegeven op dezelfde plaatsen als het vorige jaar nl. Otrabanda en Pietermaai.

1o. CURSUS OTRABANDA.

Gedurende het tijdvak 1 Januari tot 31 December 1910 waren 50 leerlingen voor den cursus ingeschreven. 25 hiervan bezochten den cursus geregeld.

Gedurende het bovengenoemd tijdvak zijn door dezen cursus verkocht 149 hoeden tot een totaal bedrag van fl. 840.— Dit bedrag, verminderd met 10% zijnde fl. 84.—, werd aan de vlechters uitgekeerd.

1o. CURSUS PIETERMAAI.

Gedurende het tijdvak 1 Januari tot 31 December 1910 hebben 44 meisjes den vlechtcursus bezocht, waarvan 32 den cursus hebben verlaten, waaronder 21 met goeden uitslag. Twee zijn reeds in betrekking als hoofdvlechtsters aan de Roomsch Katholieke meisjesscholen in de Buitendistricten.

De cursus werd geopend met 28 leerlingen en werd tamelijk geregeld bezocht; de gemiddelde opkomst was 15 à 20 leerlingen.

Slechts een 15 tal meisjes woonden de lessen trouw bij. Ook gedurende dit jaar werd aan meer gevorderde leerlingen toegestaan de hoeden, op den cursus begonnen, verder thuis af te maken.

Veel werk werd gedurende dit jaar door tusschenkomst van 't Bestuurslid, den Heer H. J. C. Henriquez, aan oud-leerlingen, zoowel als aan bekende goede vlechtsters verschaft. 479 hoeden vertegenwoordigende een bedrag van fl. 1592.27½ werden gedurende het jaar gevlochten.

Aanvragen om hoeden waren gedurende dit jaar zoo groot, dat er geen gevolg kon worden gegeven aan alle bestellingen.

Voor een bedrag van fl. 1335.— werd aan oud-leerlingen en andere goede vlechtsters werk verschaft.

De cursus heeft gedurende dit jaar ook getracht het vlechten van grove hoeden meer algemeen te maken, Deze pogingen werden met de beste resultaten bekroond en ten bewijze hiervan wordt opgemerkt, dat terwijl vroeger gedurende langen tijd slechts de minderwaardige hoeden van fl. 2.25 à fl. 3.50 per dozijn werden gevlochten, thans door tusschenkomst van den cursus reeds voor een bedrag fl. 3081.—aan hoeden van af fl. 6. — tot en met fl. 12.— per dozijn, voor rekening van alhier gevestigde handelshuizen werden opgekocht.

Verschillende kooplieden kochten deze hoeden ook op.

Het vlechten van beter kwaliteit hoeden is vrij algemeen geworden.

Door den cursus zijn vele monsters van hoeden op aanvragen naar het buitenland verzonden. Eenige wenken, aangegeven in het werk van Dr. Rivet: „De strooboeden-Industrie in Ecuador en Peru" vertaald door den ZE. Heer pr. Euwens en alhier in de „Amigoe di Curaçao" in eene serie artikelen opgenomen, werden ook op den cursus met zeer goede resultaten in toepassing gebracht.

De in de maand Mei ondernomen reis naar Maracaibo van de hoofdvlechtster. Mej. Isabel Crefte, heeft ook niet weinig bijgedragen tot het instand brengen van eenige verbeteringen in dezen tak van nijverheid voor wat betreft het in vorm brengen van hoeden, het opmaken daarvan, strijken enz.

Gedurende dit jaar vielen den cursus twee bekroningen ten deele en wel op de Brusselsche Tentoonstelling en op de Nationale Tentoonstelling voor Huisvlijt te Scheveningen.

Dat er een groote vooruitgang valt op te merken in onze hoedenindustrie is ontegenzeglijk en ten bewijze daarvan diene, dat, terwijl in de vorige jaren onze hoeden, niettegenstaande zij tegen veel lager prijzen werden verkocht, geen grooten afzet hadden, waar tegenover staat, dat in het jaar 1910 geen gevolg kon worden gegeven aan alle orders, zoowel voor fijne als voor grove kwaliteiten.

Alhoewel onze industrie reeds een grootere vlucht genomen heeft, zullen, wat het technisch gedeelte betreft, nog belangrijke verbeteringen moeten worden aangebracht en eerst dan zullen wij in de gelegenheid worden gesteld met meer kans op succes te concurreeren met andere producten.

Op verzoek onzer Maatschappij werd op hare kosten op vier der bijzondere scholen in de Buitendistricten van Curaçao, nl. op de scholen te Barber, Sta. Rosa, Sta. Maria en Willebrordus, in overleg met het Apostolisch Vicariaat, onderwijs gegeven in het hoedenvlechten, niet zoo zeer ter beoefening van het fijnvlechten, als wel ter vorming van flinke vlechtsters der gewone hoeden.

Dank zij de persoonlijk bemoeiingen van den Inspecteur van het R. K. onderwijs in de Kolonie, den Z. E. Heer fr. Rodulfus Hermus, daartoe aangezocht op de eerste algemeene vergadering van leden der Maatschappij in 1910, waarbij voormelde Inspecteur aanwezig was, is het onderricht op uitnemende wijze geslaagd.

Op elke school wordt aan de vrouwlijke leerlingen van het 4e. en 5e. leerjaar les gegeven, telkens in groepjes van 5— De cursussen tellen 35 tot 50 leerlingen en werden met ijver gevolgd. Elke groeples duurt 1¼ uur. Elk kind krijgt minstens 2 lessen per week. De uitkomsten zijn zeer bevredigend. De EE. Zusters onderwijzeressen der scholen houden toezicht over het onderwijs en zorgen dat steeds het vlechtonderwijs ongestoord kan plaats hebben. Thans wordt onderwijs in het vlechten gegeven aan alle zoogenaamde armenscholen op Curaçao. Op de openbare armenscholen te Curaçao en Bonaire was op verzoek onzer Maatschappij reeds vroeger met het vlechtonderwijs begonnen. Het vlechtonderwijs wordt nu op nu alle armenscholen onmiddellijk bekostigd door het Gouvernement. Onze Maatschappij ontbrak het aan de noodige fondsen om het verder te kunnen bekostigen. Ze smaakt evenwel de voldoening ook hiermede weder aan een goede zaak den stoot te hebben gegeven, welke zeer veel kan bijdragen tot de ontwikkeling en verheffing der arme bevolking van onze eilanden.

De vlechtcursus St. Eustatius kon in het najaar van 1910 worden opgeheven. De resultaten waren naar wensch.

Naar aanleiding van herhaaldelijk bij het Bestuur der Maatschappij ingekomen aanvragen verzochten onderget. aan het Bestuur der Kolonie ook een Vlechtcursus op Aruba te willen subsidieëren.

Daartoe werd aan het Koloniaal Bestuur eene opgave verstrekt van leerlingen, die aldaar voor een Cursus in aanmerking zouden willen en kunnen komen, terwijl tevens de oud-onderwijzeres van den vlechtcursus te Saba en St. Eustatius voor eene benoeming te Aruba werd aanbevolen.

't Is ons onderwijl aangenaam te kunnen vermelden, dat thans ook te Aruba een vlechtcursus is in 't leven geroepen, die zich reeds in groote belangstelling mag verheugen.

De Maatschappij zorgt ook in de voorziening van dezen cursus van goed vlechtstroo, zooveel mogelijk in haar bereik is.

Hoedenindustrie

Naar aanleiding van bovenstaand verslag en de voorgelezen notulen van de Alg. vergadering op Woensdag 7 December 1910 maakte Pater EUWENS op de landbouw-vergadering van 16 Juli de volgende opmerkingen.

Vooreerst wat de kwestie van het *certificaat* betreft, uit te reiken aan volleerde vlechtsters.

Op die voorgaande vergadering is dit certificaat niet erg gunstig opgenomen en dit onderwerp tot deze vergadering uitgesteld. Spreker was van oordeel, dat wij in het belang onzer Hoedenindustrie noodzakelijk tot de instelling van zulk een certificaat zullen moeten komen.

Wat toch is het doel van onze vlechtcursus op Pietermaai en elders? Het aantal *goede* vlechtsters uit te breiden en het zóó groot te maken, dat wij allengs aan *alle* aanvragen naar hoeden zullen kunnen voldoen, iets wat *nu* bij lange na nog niet mogelijk is.

Het systeem moet dus zijn binnen den *kortsten* tijd het *grootst* mogelijk aantal *bekwame* vlechtsters te vormen. Tot nu toe gaat het eigenlijk nog een slakkengangetje. Zoowel op Pietermaai, maar vooral op Otrabanda zijn er een aantal meisjes, dat de Cursus slecht en ongeregeld bezoekt. Daar is nog te weinig animo.

Welnu die animo moet aangewakkerd worden. Daartoe kan dat certificaat in hooge mate medewerken, mits de zaak goed aangepakt en geregeld worde.

Op de vraag aan den Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ binnen welken tijd een *ijverige* bezoekster van den cursus beschouwd kan worden voldoende voor 't vak bekwaam te zijn, antwoordde deze na 3 of 4 maanden.

Daarom zou de zaak aldus moeten geregeld worden. Aan die meisjes, die na den cursus ijverig bezocht, en proeven van bekwaamheid te hebben afgelegd door het vervaardigen van eenige hoeden zonder fouten, wordt een officieel certificaat uitgereikt van wege de directie van den cursus van Pietermaai, omdat alleen deze geacht kan worden, technisch voldoende op de hoogte te zijn, om elke hoed naar haar werkelijke waarde te beoordeelen.

Dit certificaat worde gegeven aan degenen, die gewone strooboeden van ± 90 cts., — correct en degelijk afgewerkt, vervaardigd hebben op den vlechtcursus. Die meisjes aan wie zoo'n certificaat is uitgereikt, kunnen van den cursus ontslagen worden, met de toezegging, dat van wege de directie aan haar op de eerste plaats de vervaardiging van dergelijke hoeden zal worden opgedragen, naar gelang de bestellingen uit het buitenland binnenkomen. Zoodat *zij* verzekerd zijn van geregeld werk te hebben en de cursus en de opkoopers dat dergelijke hoeden alleen door *bekwame* vlechtsters zullen gemaakt worden.

Voor beiden dus een waarborg.

Het denkbeeld van Spreker was, dat alléén uit *deze* vlechtsters (d. i. dus degenen, die in staat zijn een hoed van 90cts. goed en correct af te werken) degenen uit te kiezen, met *talent* en aanleg en ijver om ook de *fijne* soort hoeden van 5 gld. en hooger *per stuk* te leeren vlechten. En na op de cursus voldoende bewijzen van bekwaamheid te hebben afgelegd zou hun een nieuw certificaat, daaraan beantwoordend, kunnen uitgereikt worden.

Het systeem moet dus niet zijn, *allen* zonder onderscheid te willen vormen, tot fijn-vlechtsters, maar alleen degenen, die er liefhebberij en aanleg voor bezitten, anders zal het gevolg zijn:

1o. dat de cursus overladen wordt met een menigte meisjes, die 't toch nooit zoo ver zullen brengen, omdat zij den aanleg missen.

2o. dat vele meisjes den moed zullen verliezen, den cursus heel ongeregeld gaan bijwonen en op den duur het aantal nog grooter maken, van hen, die gewoonlijk foutief en slecht soort werk afleveren.

De kwestie is voor onze industrie van het grootste gewicht. Op die wijze ingericht zal het onze industrie in het buitenland nog een beteren naam bezorgen.

Het is te hopen, dat de zaak in dezen geest spoedig zal opgelost worden.

Dezelfde Spreker behandelde nog een ander punt betreffende de hoedenindustrie, nl. de inrichting en de resultaten van de beide vlechtcursussen te Pietermaai en te Otrabanda. Als Spreker die twee volgens hun resultaten en hun inrichting met elkander vergelijkt, dan moet hij helaas bekennen dat die van Pietermaai verre de meerdere is van die van Otrabanda. Als hier van naijver of eigenbelang sprake kon zijn, zou Spreker die van Otrabanda liever de meerdere zien, omdat aan deze laatste door het Apostol. Vicariaat een vrij lokaal ten gebruike is afgestaan.

Maar eere wien eere toekomt: de cursus van Pietermaai staat veel hooger. De feiten vermeld in het jaarverslag zelven bewijzen d.t. Aan de cursus van Otrabanda waren gedurende 1910 ingeschreven 50 leerlingen waarvan slechts 25 den cursus geregeld bezochten. Op Pietermaai was de cursus dat jaar met 28 leerlingen begonnen en in het geheele jaar werden er 44 ingeschreven terwijl er 32 de cursus verlieten, waaronder 21 met goeden uitslag. Nu de resultaten.

Op Otrabanda werden op den cursus gedurende 1910 verkocht 149 hoeden voor fl 840, op Pietermaai daarentegen 479 hoeden voor een waarde van 1592 gld.

Rekent men hier nog bij, dat door deze cursus nog voor een waarde van fl 1335 aan oud-vlechtsters aan werk werd verschaft, dan valt die superioriteit nog meer in het voordeel van Pietermaai.

Wie beide cursussen bezocht heeft, valt dit verschil nog veel meer op.

Op Otrabanda zitten in twee lokalen geheel van elkander gescheiden een aantal meisjes te vlechten; zij zouden het evengoed thuis kunnen doen, daar wordt geen *les* gegeven.

De hoofdvlechtster moet zelf geen hoeden zitten vlechten, zij moet enkel toezien op het vlechten van anderen.

Wat op Otrabanda aan gereedschappen, aan strijkijzers, bollen enz. in voorraad is, kan niet in vergelijking komen, met het geen op P. te zien is, ook niet wat de netheid en versiering van het lokaal betreft.

Pietermaai heeft zelfs nog voor een waarde van fl 73 aan monsters van hoeden naar het buitenland gezonden, en uit de 10% winst op de gemaakte hoeden zelf het stroo gekocht, nieuwe bollen, houtskool, en zwavel aangeschaft en daaruit de kosten bestreden van verschillende andere uitgaven. Uit alles blijkt dus de superioriteit van Pietermaai boven Otrabanda. De verklaring hiervoor is alleen te vinden in de betere organisatie van P. en dat die cursus ook een goede deskundige leiding heeft. Alle feiten dus pleiten er voor om ook de cursus van Otrabanda op de wijze van Pietermaai in te richten en nog beter ze brengen onder het onmiddelijk toezicht en leiding van den Heer HENRIQUEZ.

De Landbouw-My. heeft van den beginne van de opleving dezer industrie ook deze zaak ten harte genomen. Doch allengs is deze industrie boven de macht van de My. uitgegroeid, omdat nu tegenwoordig om ze goed te behartigen en te leiden er een degelijke technische kennis noodig is, die niet iedereen bezit.

Uit alles blijkt, dat aan den Heer HENRIQUEZ, die de leiding van de cursus van Pietermaai speciaal op zich genomen heeft, deze zaak uitnemend is toevertrouwd. In het belang van den bloei en ook van de technische ontwikkeling dezer industrie is het dus gewenscht dat aan den Heer HENRIQUEZ de opperste leiding van al de bestaande cursussen in onze kolonie of althans meer direct van die in de stad worde opgedragen, mits de Heer HENRIQUEZ daartoe bereid is en het Gouvernement den Heer HENRIQUEZ daartoe in de gelegenheid stelt.

---

daarmede van hout werden gebouwd.

Maar de nieuwe gedachte om ijzer te gebruiken, was te bekoorlijk, om dit voornemen ooit prijs te geven. Het wegvreten door de zeegewassen verhinderde men zooveel mogelijk door het aanbrengen van lagen „anti corongheif fouling" (verf tegen 't aangroeien) en door de invoering van den staalmagneet en van 't zg. standaardkompas, dat hoog werd geplaatst, buiten den invloed van het ijzer, waardoor die storende invloed van laatstgenoemd metaal tot een minimum werd teruggebracht.

Om echter het ijzer tot zijn volmaaksten staat, die van staal op te voeren, moest nog het laatste nadeel, zijn groot specifiek gewicht overwonnen worden.

Als het ijzer uit de mijnen wordt gedolven, bevindt 't zich in zijn oertoestand en is 't vermengd met allerlei onzuivere bestanddeelen als zwavel, phosphor, mangaan, koper, calcium, aluminium etc. Zijn eerste bewerking ondergaat het dan in de hoogovens die gestookt worden met een laag ijzer en steenkool om de andere. Bij het verlaten dezer hoogovens heet het grauw piekijzer en wordt gegoten tot broodvormige gietelingen. Moet er smeedbaar ijzer van gemaakt worden, dan wordt het of „gefrischt" in open haarden, die met houtskool gestookt worden en waarin dit ruwe ijzer gedurende 7 à 8 uren in gloeienden staat wordt gehouden, om daarna door walsen (zulk een wals bestaat uit eenige naast elkaar liggende rollen) of hamers voor het gebruik te worden klaargemaakt. Of wel het ijzer wordt „gepuddeld". Bij deze methode wordt het ijzer bij stukken van 150—300 K.G. in een vlamoven gebracht en opnieuw gesmolten. Het roosteroppervlak is zoodanig ingericht, dat het meer lucht doorlaat, dan noodig is en de gassen de koolstof niet enkel uitdrijven maar het ijzer tevens oxydeeren. Men noemt dit „droogpuddelen". Gedurende dit proces wordt met een haakvormige stang in de brij geroerd, tot zij dik is, waarna het ijzer in ballen wordt verzameld en op dezelfde wijze als bij het „frisschen" geschiedt, tot platen en staven uitgerekt.

Een andere methode is het Bessemer proces. Hier wordt het grauwe piekijzer in kroezen geleid, waar het ruwe ijzerbad door ingeblazen wind wordt ontkoold. Deze wind is de dampkringslucht, die door nauwe buizen van pijpaarde onder een druk van ½—1 atmosfeer in de kroezen wordt geblazen. Deze lucht nu borrelt door de gesmolten massa op en verbrandt hierdoor de koolstof. Door deze bewerking wordt het ijzer zg. „gaar" en is dan geschikt om in vormen te worden gegoten.

Bij het Thomas-proces volgt men geheele dezelfde wijze van bereiding, het eenige verschil met het voorgaand proces is hierin gelegen, dat bij het Thomas-proces de kroes voorzien wordt van een basische voering tot afscheiding der phosphor.

Wordt het ijzer volgens het Siemens-Martin-proces bereid, dan wordt afval van smeedijzer in de brij gestort. Deze neemt de koolstof, die uit het ijzer wordt verdreven, op. Het ijzer is nu tot smeedbaar ijzer gevormd.

Nog is dit smeedbaar ijzer niet gebeel zuiver, maar bevat nog 1|3 of 2|3 pct. aan koolstof, en daarbij ook zwavel, phosphor, koper en zink. Die koolstof maakt het ijzer hard en broos. Naar gelang van deze laatste qualiteiten onderscheidt men het ijzer. Als zoodanig heeft men roodbroos ijzer, dat bij roode gloeihitte en bij hameren licht scheurt en breekt; koud broosijzer dat groote hoeveelheden zwavel en phosphor bevat en niet geschikt is om gelascht te worden (d.i. gesmeed te worden op ander ijzer); rauw broosijzer dat zoo het goed doorgelascht is, van eene goede kwaliteit is; het façon ijzer, waaraan door herhaald omsmelten de koolstof nagenoeg onttrokken is. Door zijn groote taaiheid laat het zich tot moeilijkste vormen zetten en is juist daarom voor den scheepsbouw bijzonder geschikt.

Het niet-hardbare ijzer nu blijft smeedijzer; het hardbare behoort tot de staalsoorten. Dit harden geschiedt in lagen van koolpoeder waarna 't in koud water wordt geworpen. Naar gelang van de kwaliteit van het ijzer onderscheidt men zacht staal met lange vezels, het harde staal met korte vezels, het Silicon staal met matig samentrekbare kracht, het hooge rekbare staal etc.

In zijn eerste stadium bleek het staal vrij onbetrouwbaar. De Engelsche Admiraliteit en de Engelsche reeders wilden dientengevolge ook geen proeven nemen, wijl de taaiheid en buigzaamheid te zeer aan verandering onderhevig waren. Sommige bouwers legden zich van nu af toe op de fabricatie van zacht staal, met een klein percentage aan koolstof, en van hooge rekbare maar matig samentrekbare kracht. De bereiding geschiedde volgens het Siemens-Martin-proces. In 1877 werd het materiaal door de Assurantie „*Lloyds*" beproefd en de eischen waaraan het moest beantwoorden vastgesteld. Van nu af begon de fabricatie snel toe te nemen en binnen weinige maanden was het staal reeds uit vele deelen van Groot-Britannië te betrekken.

Amsterdam. JOS. FRINGS.

Scheepsbouwmeester.

(*Mbd.*)

Berichten uit de Kolonie.

NB. Wegens grooten toevloed van copie betreffende de Stroohoeden-Industrie, moest tot onzen spijt het slotartikel over Dr. G. van den Heuvel tot het volgend nummer blijven liggen.

Mgr. M. G. Vuylsteke.

Maandag morgen is onze Apostolische Vicaris Mgr. M. G. Vuylsteke van zijn reis naar Bonaire teruggekeerd. Mgr. maakte de terugreis per *Priscilla*.

„Priscilla" en „Dreadnought".

Toen de *Priscilla* vorige week reeds via Bonaire naar de Bovenw. Eil. vertrokken was, kwam de *Dreadnought* Zaterdagmorgen onze haven binnen.

Zooals men weet is deze laatste *tijdelijk* door het Gouvernement voor de reizen naar de Bovenw. Eil. in dienst genomen. De *Dreadnought* is daarna onmiddelijk naar Bonaire vertrokken, waar de passagiers, mail en lading werd overgenomen om daarmede de reis naar de Bovenw. eilanden voort te zetten.

De *Dreadnought* is wel iets kleiner dan de *Priscilla*, maar heeft een betere kajuit en is beter ingericht voor het vervoer van passagiers.

SS. „Oranje Nassau".

Het nieuwe SS. *Oranje-Nassau*, gebouwd voor rekening van de K.W.I.M. door de Maatschappij *de Schelde* te Vlissingen, dat den 7 Juli zijn eerste reis zou aanvaarden kon wegens de staking der zeelieden niet van Vlissingen vertrekken. De datum van vertrek naar Amsterdam kan nog niet worden uitgesteld. Het zal nu eerst 14 dagen later 21 Juli naar de West vertrekken.

Muziekuitvoering.

Naar wij vernemen, zal de muziek uitvoering bij gelegenheid van den verjaardag der Koningin-Moeder op Woensdag 2 Augustus aan de Overzijde gegeven worden door de Marine-kapel van Hr. Ms. *Utrecht.*

Aardbeving.

Volgens het B. C. had er in den vroegen morgen even vóór 3 uur van Maandag 23 Juli een aardbeving hier op Curaçao plaats, die vele personen uit hun slaap deed opschrikken.

Heel hevig is het niet geweest. Want maar betrekkelijk weinig personen hebben er maar iets van bemerkt. Tot nu toe heeft de telegraaf nog niet gemeld of op andere plaatsen in de buurtschap de schok heviger geweest is.

Pest te Caracas.

De berichten omtrent de pest te Caracas blijven ongunstig luiden. Vele personen, vooral uit de laagste klassen sterven er aan. Geen personen uit Venezuela worden hier zonder quarantaine toegelaten, die geen bewijs kunnen overleggen dat zij reeds sedert 10 dagen uit Caracas vertrokken zijn.

Regen.

Woensdagmorgen ongeveer ten drie uur viel er in de stad een zware regenbui, die evenwel niet bijzonder lang aanhield, vergezeld van een licht onweer. Niet overal in de buiten districten was men zoo gelukkig. Zooals wij vernamen bleef het westelijk van *Zego* geheel droog.

Hr. Ms. Utrecht.

Onze oorlogsbodem, die Maandagmorgen naar Bonaire vertrok tot het houden van schietoefeningen, is reeds Woensdagnamiddag van daar teruggekeerd.

Alg. Nederl. Verbond.

Hedenavond ten kwart over 8 worden de leden van het *Algemeen Nederlandsch Verbond*, Groep Nederlandsche Antillen, bijeengeroepen ter Algemeene Vergadering in de bovenzaal der Club *„de Gezelligheid."*

In dezelfde bijeenkomst zal de Wel. Ed. Gestr. Heer Karel Muller adelborst aan boord van Hr. Ms. Utrecht eenige Voordrachten voor de leden houden.

Lepra.

Kapitein Beauchamp Williams en majoor Rost, twee officieren van den Engelsch-Indischen gezondheidsdienst, hebben in de zweren van melaatschen een micro-organisme gevonden en daarmee een vaccine verkregen, dat bij de behandeling van leprozen is toegepast. Majoor Rost heeft ondervinding opgedaan met 10 patiënten. Twee hunner zijn hersteld, twee zijn zoo zeer verbeterd, dat er van de ziekte alleen nog maar onbeteekenende overblijfselen zijn en de overige zes zijn allen aanmerkelijk verbeterd. Ook kapitein Williams heeft hoogst bemoedigende uitkomsten gekregen.

Staatsrecht van Curacao.

Wij ontvingen met de mail van gisteren een hoogst belangrijk wetenschappelijk werk. Het is getiteld: **Ontstaan en Ontwikkeling van het Staatsrecht van Curacao** door Mr. Dr. H. W. C. Bordewijk. Uitgever van dit werk is: Martinus Nijhoff te 's Hage:

Wij hopen spoedig nog nader op dit werk terug te komen.

Regenval op Curaçao

gedurende de maand Mei.

Fort Amsterdam	24.7	m.M.
Plantage Knip	0	„
Klein Sta. Martha	26.9	„
Siberie	25.5	„
Hoffi Abao	33.7	„
Cas Chikito	23.5	„
Groot St. Joris	33.	„
Klein St. Joris	35.	„
Santa Rosa	38.	„
Beekenburg	30.5.	„
Noordkant	29.	„

Openbaar Onderwijs.

Maandagavond zijn eenige ouders en verzorgers van leerlingen, benevens een aantal onderwijzers, in een der lokalen van de Loge *De vergenoeging* bijeengekomen, om middelen te beramen tot verbetering, van het openbaar onderwijs.

Naar wij vernemen is uit de aanwezigen een commissie benoemd om een request te ontwerpen, waarbij de noodig geachte verbeteringen aan het koloniaal bestuur in overweging zal worden gegeven. (*Cur Cour*).

*
* *

Aan den heer H. J. Nyman, onderwijzer 1ste klasse in de kolonie Curaçao, is een jaar verlof naar Nederland verleend.

Marktbericht

van den

Curacaoschen Handelsbond.

Van 29 Juli 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f	0.80
DIVIDIVI per K,G	„	0.06½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„	0.70
id. per KG. 2e kw.	„	0.60
HUIDEN per K.G	„	0.60
GEITENVELLEN per K.G	„	1.20
WOL per K.G	„	0,12
SCHAPENVELLEN per stuk	„	0.40
BEENDEREN per K.G	„	0.02
RECINUS-ZAAD per K.G	„	0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):		
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„	3.—
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„	3.12½
„ „ 1a „ „	„	—
„ „ 1a [gebleekt] „ „	„	—
„ „ 2 „ „	„	4.50
„ „ 3 „ „	„	4.50
„ „ 3 „ „	„	4.62½
„ „ 4 „ „	„	5.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„	6.50
„ „ 6 „ „	„	7.—
„ „ 7 „ „	„	7.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„	7.50
„ „ 9 „ „	„	10.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„	9.—
„ „ 11 „ „	„	12.—
„ „ 12 „ „ (OLA)	„	12.—
„ „ 13 „ „	„	15.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„	15.—
„ „ 15 „ „	„	18.—
STROOHOEDEN (latai):		
Kwaliteit X per dozijn	f	1.50—
„ XX „ „		—
„ XXX „ „		—

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 2.50

Officieele Berichten.

Bij Gouvernements-beschikking is, met inachtneming der daaromtrent overigens bestaande voorschriften, bepaald, dat op den 2den Augustus a. s., de verjaardag van Hare Majeteit de Koningin-Moeder op de volgende wijze zal worden gevierd:

1o. Bij zonsopgang zullen, op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau, de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en op de Gouvernements vaartuigen worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang op een gelijk schot zullen worden nedergehaald;

2o. Des middage zal er van het Waterfort een saluut van drie en dertig schoten gedaan worden

3o. Om 7 uur 30 minuten des voormiddags zal er op de „De Ruyterkade" parade gehouden worden;

4o. Van 7 uur 30 minuten tot 9 uur des namiddags zal aan den Waterkant (Overzijde) door de Militaire Kapel eene muziekuitvoering worden gegeven;

5o. De tenue van den dag zal zijn de groote.

Berich en uit het Moederland.

Tweede Kamer.

Onatgedane wetsontwerpen.

Bij het uiteengaan van de Tweede Kamer bleven nog onafgedaan de volgende Indische wetsontwerpen:

Goedkeuring van een koloniale verordening tot het aangaan van een algemeene geldleening ten laste van der kolonie Suriname;

goedkeuring van een contract met de Naaml. Vennootschap „Kon. West-Indische Maildienst" wegens het uitvoeren van een vaart van Amsterdam naar Paramaribo en naar Curaçao enz.;

vaststelling van de sloten der rekeningen van Suriname en van Ned.-Indië over 1907;

Suppletoire begrooting van: Koloniën 1910 (voor kosten wegens verpleging in het militair hospitaal te Paramaribo);

Verhooging der begrooting van Curaçao en van het Dep. van Koloniën betreffende verbetering van St. Annabaai. (Zie ons Bijblad)

„La Gazette de Hollande."

Wij ontvingen het eerste nummer van *„La Gazette de Hollande"*, onder hoofdredactie van jhr. O. van Beresteyn. In een inleidend artikel zet de heer van Beresteyn uiteen, welke de redenen zijn voor deze uitgave. De voornaamste is wel de meermalen gebleken wenschelijkheid om voor Nederlandsche belangen en Nederlandsche gedachten op te komen in een taal, die ook buiten onze grenzen algemeen bekend is, en daardoor het middel vormt om gelezen te worden in kringen en door personen die men anders niet zou kunnen bereiken.

In dit nummer zet dr. Kuyper, die meermalen voor een dergelijk blad heeft gepleit, verder het nut dezer uitgave uiteen.

Het blad aantrekkelijk van inhoud dat door eenige illustraties is opgeluisterd en door zijn verder uiterlijk een goeden indruk maakt verschijnt Woensdags en Zaterdags.

De Redaktie er van is gevestigd Nobelstraat 20 den Haag.

—Het Koloniaal Museum te Haarlem heeft de volgende prijsvraag uitgeschreven voor het jaar 1912: *„Beknopte geschiedenis van de beoefening der natuurwetenschap in de Nederlandsche Koloniе."*

— Den 7n Juli a. s. vertrekt met een stoomschip van den Kon. W.-I. Maildienst naar West-Indië een detachement koloniale militairen, sterk 25 soldaten. Als commandant zal optreden de sergeant-majoor H. J. Otten, van de Koloniale Reserve.

Het *B. C.* berichtte deze week, dat de Heer Mr. W. F. van Leeuwen, oud-burgermeester van Amsterdam, benoemd is tot Commissaris der Koningin voor de provincie Noord-Holland, in plaats van den Heer Mr. G. van Tienhoven, die tegen 1 Aug. ontslag gevraagd heeft.

H. M. de Koningin.

Deze week bracht H. M. Koningin vergezeld van Z. K. H. Prins Hendrik een bezoek aan de koninklijke familie te Brussel.

Buitenland.

PANAMA.

Versterking en bezetting van het Panama-kanaal.

In den meest volstrekten zin behoort het Panama-kanaal tot de strategische invloedssfeer der Ver. Staten van N. Amerika, en vandaar dat de regeering dezer republiek bedacht is op doelmatige versterking en blijvende bezetting van dezen zeeweg. De volksrechtelijke vraag, of en met welk recht de N. Amerikaansche Unie de versterking van dit kanaal op zich heeft te nemen, laten we hier buiten bespreking. Feit is, dat zich de Ver. Staten, door een verdrag met de republiek Panama in 1903, niet alleen de aanlegstrook van het toekomstig kanaal als eigendom hebben verzekerd, maar tevens een strook land aan weerszijde ter breedte van 8 kil. Dit recht kan haar feitelijk niet worden betwist, zoolang de Unie de onzijdigheid van het kanaal waarborgt, en alleen tot sluiting overgaat voor het geval vreemde mogendheden het oorlogsterrein naar het kanaal mochten willen verplaatsen, ofwel de Unie zelf in een oorlog mocht worden gewikkeld. Het versterkingsontwerp komt in 't kort op 't volgende neer: aan den Atlantischen kant worden bij Colon, aan weerszijde van den kanaalmond, zes forten gebouwd om de in- en uitvaart te beheerschen. Van grooter belang is echter de versterking der westkust, met 't oog op mogelijke vijandelijkheden van Japansche zijde. Daar wil men de vier, voor den ingang van het kanaal liggende eilandjes, Flamengo, Culebra, Noos en Perico, van gepantserde batterijen voorzien, die tegen het zwaarste scheepsgeschut bestand zijn.

Het geschut is berekend op dertig c.M, en 35.4 c.M. kanonnen.

Bij den uitgang zelf worden op het vasteland drie kustbatterijen en bij de sluizen van Miraflores en Pedro Miguel bizondere batterijen opgesteld. Ook in het binnenland zal het kanaal door blokhuizen en forten zoodanig beschermd worden, dat blijvende bewaking langs het heele traject mogelijk is. De ingebruikneming van het kanaal is vastgesteld op 1 Januari 1915, voor welk tijdstip ook de versterkingen klaar moeten zijn.

De Galapaos-eilanden.

Voor den westelijken ingang van het kanaal liggen de Galapagos- of schildpad-eilanden, welke thans door de Ver. Staten van N. Amerika voor 85 millioen gulden van Ecuador zijn overgenomen. Deze, overigens onbeteekende eilandjes, zijn thans voor de Unie van 't grootste belang als de voornaamste strategische basis voor de flankdekking van het Panama-kanaal aan de zijde van den Grooten Oceaan. Evenals Cuba en Portorico ten Oosten, liggen de Galapagos-eilanden op een afstand van ongeveer 1750 kilometer ten Westen. Aan de Atlantische zijde beheerschen de Ver. Staten alle drie de toegangen tusschen de Antillen; aan de westzijde daarentegen ligt de vaart onbeschermd, en daarom wil men ook op deze eilanden een marine-station oprichten. De Galapagos beslaan een oppervlakte van 7643 vierk. kil. en schijnen door hun gezond klimaat en rijken neerslag zeer geschikt tot ontginning. Tot nog toe waren deze eilanden een schier geheel veronachtzaamd bezit van Ecuador, met een bevolking van slechts 'n 1000 kleurlingen, die leven van wat visscherij, land- en tuinbouw.

De Koffiooogst van Venezuela.

In Venezuela wordt voor dit jaar een buitengewoon goede koffie-oogst verwacht. De kritieke periode in den groei der boonen, d. w. z. het „zetten" van den bloesem, had een bevredigend verloop en men heeft met vertrouwen geconstateerd, dat de ditjarige oogst ongeveer tweemaal zoo groot zal zijn als die van verleden jaar (welke op 600,000 zak van 60 kg. geschat was) en veel overvloediger zijn zal dan alle zes vorige oogsten. Met de verscheping der koffie zal in October een begin worden gemaakt, terwijl deze tot ongeveer Maart 1911 zal aanhouden. 't Grootste deel der uit het Caracas-district geëxporteerde koffie gaat naar Hamburg, terwijl het Maracaibo-district in hoofdzaak naar de Ver. Staten uitvoert.

Volgens de meening van diverse goedingelichte personen te Caracas is een overvloedige koffie-oogst de belangrijkste factor voor de algemeene welvaart van Venezuela.

(A. N. Expbld.)

Een duur servies.

Een reeks jaren geleden erfde een jonge tooneelspeler van zijn moeder een mooi theeservies van Meissener porselein. Een handelaar in oudheden schatte de waarde op 50.000 fr. maar, zeide hij er bij, alleen een Rothschild zal zulk wonderwerk willen koopen. De acteur zette zich een pruik op, grimeerde zich als grijsaard en ging met zijn kostbaar servies naar den rijken bankier. Na het nauwkeurig bekeken te hebben zeide Rothschild: „Ik wil u er 45.000 fr. voor geven." De eigenaar stelde toen voor: „Geef mij er liever een jaarlijksche lijfrente van 4000 fr. voor." „Goed", antwoordde de baron.

Na 5 jaar hoorde de baron, dat de man met de lijfrente nog steeds zich aanmeldde. Hij ontbood derhalve den man en zeide tot hem: „Hoor eens, waarde, u heeft een zeer krachtig gestel. Hoe oud is u eigenlijk?" De acteur rukte zijn pruik af en antwoordde: „Bijna 28 jaar." Rothschild vond de grap zoo goed, dat hij verder betaalde. Het beroemde servies moet nu reeds 80.000 fr. gekost hebben.

Vergiftigd.

Madame de Stael was in onmin geraakt met burggraaf de Choiseul, die beleedigende praatjes over haar had uitgestrooid. Op zekeren dag ontmoetten zij elkander in een gezelschap, waar zij niet konden vermijden met elkaar te spreken. „Wij hebben u in langen tijd niet meer gezien, mijnheer de Choiseul, begon Madame de Stael. „Ach neen, mevrouw ik ben ziek geweest," was het antwoord. „Toch zeker niet ernstig?" „Bij den dood af, Mevrouw, ik had bloedvergiftiging." „Dan had u zeker op uw tong gebeten" viel Mevrouw de Stael scherp in. Die bijtende scherts viel als een donderslag op den burggraaf, die als een lasteraar en kwaadstoker bekend stond. De les was hard, maar welverdiend.

FRANKRIJK.

Uit onze schooljaren herinneren we ons nog de fameuze historie van den molenaar met zijn twee esels.

De een kreeg een vrachtje zout op den rug en marcheerde daar mee door het water, waarbij hij tot de gewichtige natuurkundige ontdekking kwam, dat dit goedje dan smelt; de ander, beladen met een partij sponsen, vond die uitwerking zoo verbluffend, dat hij er ook aanstonds de proef van nam, met het bekende noodlottige gevolg.

En dan kwam de conclusie, driemaal onderstreept, er onder gedrukt: „Wat voor den een goed is, is het daarom nog niet voor den ander."

Welnu, deze historie met de kapitale waarheid er bij, doet nu ook in de politieke wereld opgeld en wel in het MAROKKO VRAAGSTUK.

Het succes van Frankrijk, dat zich zoo handig in Fez wist te nestelen, trok natuurlijk de aandacht van Spanje.

Dat kunnen we ook wel eens nadoen, meende men in Madrid, waar men al lang vlamoogde op den buit, dien de Fransche buurman in Marokko bezig is zich te verzekeren.

En zoo gebeurde het, dat Spanje een aantal troepen ontscheepte en nu ook een aanvallende actie begint.

Spaansche trots en afgunst, roept men nu aan de Seine. Want Spanje kan het niet verkroppen, dat wij in Afrika zoo'n uitgestrekt gebied hebben verworven en dat thans de sultan van Marokko zich tot ons richt als zijn helpers in den nood.

Dachten ze in Madrid misschien, dat hij daar om hulp zou aankloppen, vraagt sarcastisch de „Croix". 't Is immers duidelijk dat de sultan bij Frankrijk heul zocht, Frankrijk, welks leger tienmaal beter is dan het Castiliaansche, en dat bovendien door en door bekend is met de Afrikaansche toestanden en dat tal van soldaten heeft, die van denzelfden godsdienst zijn als de Marokkanen.

En niet alleen de „Croix", de geheele Parijsche pers trekt tegen de Spaansche regeering te velde.

Het voorwendsel van Spanje — een moord op eenige personen, die onder Spaansche bescherming staan — zeggen de bladen, is onbeteekenend en rechtvaardigt niet de ontscheping van troepen.

Het is een onvriendelijke daad die den Europeeschen vrede nog leelijk in gevaar kan brengen en in alle geval het begin is van een bedenkelijk avontuur.

Ook de correspondent van de „Times" te Tanger meldt, dat men daar in diplomatieke kringen meent, dat het optreden van Spanje te Larasj en Alcazar den geheelen stand van de Marokkaansche kwestie zeer ernstig maakt.

Het Spaansche optreden is voor Frankrijk dan ook een leelijke streep door de rekening. Alles ging nu zoo goed, zelfs Duitschland scheen in slaap gewiegd.

En nu zoo plotseling een vreemde kaper op de kust, die al de slapende honden weer wakker maakt.

Geen wonder dus, dat men Parijs nu uit den treure verhaalt: wat voor Frankrijk goed is, is het nog niet voor Spanje. Maar in Madrid denkt men niet aan den zak met sponsen.

En een Spaansch blad „España en Africa" raadt 't Castiliaansche volk, dat nog altijd hunkert naar het oogenblik, dat het een vergoeding zal schenken voor zijn verloren koloniaal bezit, kort en bondig aan, zich onmiddelijk meester te maken van Noord-Marokko.

En deze gevaarlijke raad vindt weerklank in den nationalen trots van zeer vele Spanjaarden.

Oorzaak van al die opgewondenheid is echter Frankrijk, dat door zijn optreden in Marokko de Spanjaarden als het ware uitgetart heeft, het Fransche voorbeeld te volgen.

Maar dat mocht natuurlijk niet en daarom moet thans de „zout- en sponsen-politiek" dienst doen, om de regeering te Madrid tot terugkeer te bewegen.

Met dat al is de Marokko-zaak weer in een gevaarlijk stadium geraakt.

En Nederland mag van geluk spreken, dat het bij de conferentie van Algeciras niet is ingegaan op het „vereerend" aanzoek, politiediensten in het Marokkaansche wespennest uit te oefenen.

Wat zouden we gestoken zijn!

Uit het land der socialisten.

Als men de heeren socialisten mag gelooven, dan is Frankrijk, waar ze baas zijn, een echt luilekkerland, een aardsch paradijs.

Lees maar even wat er van aan is en oordeel zelf:

Komt iemand te Parijs zich vestigen, een, die een goed onderdak wil hebben, dan vindt hij op de vijfde verdieping wel een kamertje voor 50 francs per maand!

Stoken mag hij niet te veel, want de steenkolen kosten er maar 75 francs de 1000 kilo.

Steekt ge de lamp aan, voorzichtig dan als 't u belieft, want de petroleum kost maar 60 centimes (30 cent) de liter!

Een sigaar! Maar dat is daar ook geen kost voor den werkman! Daar is geen aankomen aan!

Een pijp tabak? Ze kost er maar 12.50 fr. (6 gulden 25 cent) de kilo!

Een heel klein doosje lucifers, half vol, kunt ge er krijgen voor 5 cent!

De suiker kost er 2 francs de kilo.

Een ieder ziet: 't is voor niet, de boel is er te geef!

En als er de loonen maar naar waren, maar de uitbuiting is er kolossaal.

't Kan er wel een paradijs zijn, maar dan toch alleen voor millionairs en groote kapitalen.

De gelijkheid is groot in de wereld! En vooral waar 't socialisme domineert.

Frankrijk is er 't levend bewijs van!

PORTUGAL.

Portugal en de Mogendheden.

Gelijk men weet, trad met 1 Juli het decreet betreffende de scheiding van kerk en staat, dat later nog door de nationale vergadering moet worden goedgekeurd, in werking. Daardoor wordt, zoo meldt de correspondent van het „Berliner Tagebl.", een ernstige, internationale strijdvraag op het tapijt gebracht, want de voorloopige regeering heeft nog altijd niet op de vraag der buitenlandsche gezanten geantwoord of de in Portugal bestaande vreemde kerken en godsdienstige vereenigingen onder alle bepalingen van genoemde wet vallen.

De correspondent heeft uit welingelichte bron vernomen, dat de Engelsche zaakgelastigde, de Duitsche, Italiaansche en Fransche gezanten aan den minister van buitenlandsche zaken, Machado, hebben meegedeeld, dat zij zulks nooit zullen toestaan. Zij hebben hem verder duidelijk aan het verstand gebracht, dat zij, wanneer de Portugeesche regeering niet voor het einde dezer maand besliste verklaringen heeft afgelegd, dat de vreemde kerken en haar eigendommen geheel en al buiten de bepalingen der wet vallen, op 1 Juli al die kerken zullen sluiten en op de torens de vlaggen der verschillende nationaliteiten zullen hijschen, waardoor aan de Portugeesche autoriteiten de toegang tot deze gebouwen ontzegd wordt.

Verder hebben bevoegde personen den correspondent van het „Berl. Tagebl." nog verzekerd, dat ook Rusland, Oostenrijk en Spanje, ofschoon deze landen geen kerken in Portugal bezitten, besloten hebben het optreden van de genoemde mogendheden te ondersteunen.

„Het spreekt vanzelf" zoo merkt de redactie van het Berlijnsche blad op, „dat, zoolang dit conflict niet is bijgelegd, van de erkenning der Portugeesche republiek door de 7 mogendheden geen sprake kan zijn."

Geeft het voorloopig bewind toe — waaraan niet te twijfelen valt, — dan kan zij het ontwerp gerust in de papiermand werpen, want het zou allesbehalve recht zijn om vreemdelingen van onrechtvaardige wetsartikelen vrij te stellen en eigen burgers door die hatelijke bepalingen te kwellen.

Advertentien.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

In Memoriam.

Met het doel, in een gepasten vorm hulde te brengen aan de nagedachtenis van den Curaçaoschen philantroop, den alom geachten en betreurden Heer

Elias S. L. Maduro

heeft zich op Curaçao een COMITÈ gevormd, bestaande uit de navolgende Heeren:

M. de Leao Laguna, Voorzitter.
J. Jesurun, Penningmeester.
D. J. Querido, Secretaris.
Pater A. W. ter Maat, J. Weeber, A. D. Capriles en J. H. Perret Gentil, leden.

Tot 1o. October a. s. zullen voor gemeld doel door bovengenoemde Heeren giften dankbaar in ontvangst genomen worden.

HAVEN-NIEUWS.
VAN 22 JULI — 5 AUGUSTUS.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Zulia	S. S. Morris	22 Juli	New-York	22 Juli	Maracaibo
Zulia	„	27 „	Maracaibo	27 „	New-York
Caracas	Furst	27 „	New-York	27 „	La Guayra
Caracas	„	1 August.	La Guayra	2 August.	New-York
Maraçaibo	G. W. Goodman	5 „	New-York	5 „	Maracaibo
Merida	A. Johanson	24 Juli	Maracaibo	24 Juli	La Guayra
Merida	„	26 „	La Guayra	28 „	Maracaibo
Merida	„	2 August.	Maracaibo	3 August.	Maracaibo
Prins Willem IV	P. C. v. d. Graaff	22 Juli	Amsterdam	23 Juli	New York
Prins Maurits	H. J. v. d. Goot	30 „	New-York	31 „	Amsterdam
Oranje Nassau	G. D. Nieman	5 August.	Amsterdam	6 August.	New-York
Brasile	D. Casella	21 Juli	Génova	22 Juli	Colón
Barbadian	Manning	30 „	Liverpool	30 „	Cartagena
Patagonia	M. Malchow	2 6 3 August.	Hamburg	4 6 5 Aug.	Hamburg
Brasile	D. Casella	2 6 3 „	Colón	2 6 3 „	Génova

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Dreadnought H	22 Juli	Isl. Barlov.	*Dreadnought H*	22 Juli	Isl. Barlov.
Priscilla H	24 „	Bonaire	*Hungaria H*	22 „	Bonaire
Carmen Josefa V	25 „	Maracaibo	*Frieda H*	22 „	Maracaibo
Hungaria H	25 „	Bonaire	*Maria H*	23 „	Pto Cabello
Aura H	26 „	Bonaire	*Refugio H*	24 „	Aruba
Hathie E	27 „	Barbados	*Virginia H*	24 „	Vèla de Ooro
Virginia H	27 „	Vela de Coro	*Priscilla H*	24 „	Barbados
Gaviota H	28 „	Maracaibo	*Pluma de Oro V*	25 „	Maracaibo
			Hilda H	25 „	Maracaibo
			Meda H	25 „	Maracaibo
			Hungaria H	27 „	Bonaire
			Aura H	27 „	Bonaire
			Carmen Josefa V	28 „	Maracaibo
			Olinda H	28 „	Barahona

24 Juli vertrok de **UTRECHT** naar Bonaire en keerde 26 Juli in onze haven terug

Drukker:
B. L. BOGAERS.

BIJBLAD VAN DE AMIGOE DI CURACAO

BEKRONING.

Het bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staatscourant* van Zondag 11 en Maandag 12 Juni 1911, no. 135, bevat de lijsten van de bekroningen, welke aan Nederland en zijn Koloniën zijn toegekend bij de Algemeene en Internationale Tentoonstelling in 1910 te Brussel gehouden.

Van de zijde van de Curaçaosche Commissie voor deze tentoonstelling wordt ons verzocht te melden, dat de volgende inzendingen van de kolonie Curaçao blijkens genoemde lijsten voor een onderscheiding in aanmerking zijn gekomen:

KLASSE 13. PHOTOGRAPHIE.

15. Soublette et Fils, de Willemstad, bronzen, medaille.

KLASSE 42. NUTTIGE INSECTEN EN HUNNE VOORTBRENGSELEN. SCHADELIJKE INSECTEN EN WOEKERPLANTEN.

42. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao (St. Eustatius) eervolle vermelding

KLASSE 41. LANDBOUWPRODUCTEN, NIET TOT VOEDING BESTEMD.

45. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao te Willemstad, eervolle vermelding.
46. James Berkel, op Sint Eustatius, gouden medaille.
47. William Gibbs, op Sint Eustatius gouden medaille.
40. G. E. M. Heiliger, op Sint Eustatius, gouden medaille.
50. A. G. Lispier, op Sint Eustatius. gouden medaille.
52. Timber Spanner, op Sint Eustatius, gouden medaille.
55. N. Rincon, zilveren medaille.
57. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad, bronzen medaille.
59. J. W. F. Hellmund, op Bonaire, bronzen medaille.

KLASSE 45. FRUITBOOMEN EN FRUIT.

60. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad, bronzen medaille.

KLASSE 53. TUIGEN, TOESTELLEN EN VOORTBRENGSELS VAN DE VISSCHERIJ.

70. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad, (inzending Aruba), zilveren medaille.
73. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad (inzending St. Eustatius), bronzen medaille.

KLASSE 58. VERDUURZAAMDE LEVENSMIDDELEN, VLEESCH, VISCH, GROENTEN EN FRUIT.

80. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad, bronzen medaille.
81. Wed. A Schotborg—Römer op Curaçao, eervolle vermelding.

KLASSE 63. ONTGINNING VAN MIJNEN, GRAVERIJEN EN GROEVEN.

Groote prijs. (*Gemeenschappelijk*).

88. J. A. Arends succs.
Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad,
J. J. Debrot op Bonaire.
Plantage „Siberie" op Curaçao.
Aruba-Goud-maatschappij.
Aruba-Phosphaat-maatschappij.

KLASSE 69. GOEDKOOPE MEUBELEN EN PRACHTMEUBELEN.

91. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad, zilveren medaille.
93. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao (eiland Aruba), zilveren medaille.

VEREENIGDE KLASSEN 80 EN 81. KATOENDRADEN EN GARENS, KATOENEN WEEFSELS.

103. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad, eervolle vermelding.

KLASSE 84. KANT, BORDUURWERK EN PASSEMENTWERK.

108. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, Willemstad (inz. Aruba), zilveren medaille.
109. Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, Willemstad (inz. Curaçao), zilveren medaille.
111. Mejuffouw H. Buncamper op St. Martin, eervolle verwelding.
112. Mejuffrouw A. Torbed op Bonaire, eervolle vermelding.
118. Mejuffrouw H. E. Welhous, te Willemstad, eervolle vermelding.

KLASSE 86. VERSCHILLENDE BEDRIJVEN MET BETREKKING TOT DE KLEEDING.

Dames van der Ree, op Bonaire, zilveren medaille.

KLASSE 95. JUWELIERSKUNST.

Plaatselijke commissie voor de kolonie Curaçao, te Willemstad bronzen medaille.

Verhooging van de koloniale huishoudelijke begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1911.

Verhooging van het XIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1911.

Koninklijke Boodschap.

No. 1.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan twee ontwerpen van wet:

1o. tot verhooging van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Curaçao* voor het dienstjaar 1911;

2o. tot verhooging van het XIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1911.

De toelichtende memorie (en bijlage), die de wetsontwerpen vergezelt, bevat de gronden waarop zij rusten.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 29 Juni 1911.

ONTWERP VAN WET.

No. 2.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken tot verhooging van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Curaçao* voor het dienstjaar 1911, definitief vastgesteld bij de wet van den 14en Februari 1911 (*Staatsblad* no. 75):

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EENIG ARTIKEL.

De voor memorie geraamde onderartikelen 38 *bis* en 41 van artikel één der koloniale huishoudelijke begrooting van *Curaçao* voor het dienstjaar 1911 worden gebracht op respectievelijk f 20.000 en f 11.000.

Tengevolge van deze verhooging wordt het totaal van de VIde afdeeling betreffende het eiland *Curaçao* gebracht op f 135 309, het totaal van dat eiland *Curaçao* op f 512.949 en het eindcijfer der begrooting op f 1.036.997.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Koloniën,

ONTWERP VAN WET.

No. 3.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORAEJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken van eene verhooging van het XIde hoofdstuk der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1911, vastgesteld bij de wet van 14 Februari 1911 (*Staatsblad* no. 76;)

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EENIG ARTIKEL.

Artikel 22. (Bijdrage aan de koloniale geldmiddelen van Curaçao) van het XIde hoofdstuk der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1911 wordt verhoogd met f 31.000 en mitsdien gebracht op f 359.063.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Koloniën.

Memorie van toelichting.

Op bladz. 2 en 3 van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer betreffende het wetsontwerp tot definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1911, heeft de ondergeteekende mededeeling gedaan van zijn voornemen om nopens het plan tot verbetering van de Sint-Annabaai het advies in te winnen van twee bij uitstek deskundigen op dit gebied hier te lande en hij heeft daaraan de toezegging verbonden, om, wanneer dit advies mocht leiden tot het besluit om aan het plan uitvoering te geven, de benoodigde gelden bij suppletoire begrooting aan te vragen.

Het onderwerpelijk voorstel strekt ter voldoening aan deze toezegging.

Blijkens bladz. 2 van de Memorie van Toelichting, welke voormeld wetsontwerp vergezelde, is, tengevolge van verzanding aan de oostzijde en aangroeiing van den koraalbodem aan de westzijde, de zuidelijke mond van de Sint Annabaai zoodanig vernauwd, dat de minimum-afstand der 5-vaamslijnen, welke in 1889 nog 60 M. bedroeg, tot 45 M. verminderd is, terwijl die lijnen zelve een zeer bochtig verloop vertoonen. Bovendien is in het Schottegat tegenover de noordelijke uitmonding van de genoemde baai een onderzeesch rif gelegen, dat zeer lastig is voor grootere schepen, welke, bij gebruik aan ruimte in de eigenlijke haven, in het Schottegat moeten draaien.

Het plan tot verbetering van de Sint-Annabaai omvat het brengen van den minimum-afstand der 5-vaamslijnen op 65 M. door wegbaggeren der verzanding en zooveel noodig verbrijzelen der koraalrotsen onder water met springgelatine, zoomede opruimig van het rif.

Nopens dit plan heeft de ondergeteekende de voorlichting gevraagd van de heeren Dr. J. KRAUS, oud-Minister van Waterstaat en J. W. WELCKER, oud-hoofdinspecteur-generaal van den Rijkswaterstaat en hij heeft hun daarbij tevens de vraag voorgelegd of het aanbrengen van de verbeteringen eventueel zou passen in het kader van de plannen van het consortium LEEZER—EVERTS, welke consortium bij den Gouverneur van Curaçao eene aanvrage heeft ingediend ter bekoming van eene concessie voor den aanleg en de exploitatie van havenwerken op Curaçao met het oog op de opening van het Panama-kanaal. In het bevestigend geval zouden, indien de concessie later mocht worden verleend, de door het gouvernement aan te brengen verbeteringen kunnen gelden als eene gedeeltelijke uitvoering van de in de concessie-aanvrage begrepen werkzaamheden en de door het gouvernement gedane uitgaven in mindering gebracht kunnen worden van een eventueel te verleenen subsidie.

In het door de deskundigen uitgebracht rapport, dat ter kennisneming van de leden ter griffie van de Kamer wordt nedergelegd, vindt de bedoelde vraag eene bevestigende beantwoording, terwijl de heeren KRAUS en WELCKER verder tot de slotsom zijn gekomen, dat het voorgenomen werk nuttig is op zich zelf en aanbeveling verdient reeds op grond van de tegenwoordige toestanden en verhoudingen, dus afgescheiden van nieuwe handelswegen, die daarin wijziging ten goede mochten brengen. Zij achten de totstandkoming van de aangegeven verbeteringen een stap in de goede richting, dien het geraden is zonder uitstel te doen.

De ondergeteekende sluit zich geheel hierbij aan, zoo ook bij het oordeel van de deskundigen, dat het werk niet van voldoenden omvang is om kundige aannemers van buiten af te trekken, zoodat het in eigen beheer zal zijn uit te voeren.

De kosten komen voornamelijk op rekening van den post „het verbrijzelen van rots onder water met springgelatine." Was daarvoor op de voorloopig vastgestelde begrooting van Curaçao voor 1911 onder artikel 41 een bedrag van f 63.000 nitgetrokken, nadere gegevens aangaande de kosten van het verbrijzelen van rots maken het mogelijk dit bedrag tot rond f 50.000 terug te brengen. Daarvan zal dit jaar ten hoogste f 11.000 kunnen worden verwerkt. Verder is noodig de aanschaffing van een zandzuiger, welke zoowel door constructie als door grootte beter dan de aanwezige baggermachine geschikt is in woelig water te werken. Juist op de plaatsen toch waar de verzanding het sterkst optreedt, kan ten gevolge van woelige zee met de voorhanden machine, welke alleen bij rustig water te gebruiken is, slechts op enkele dagen van het jaar gewerkt worden.

De aan te schaffen zandzuiger zal dus niet alleen aan de voorgenomen verbreeding van het vaarwater ten goede komen, maar van blijvend nut zijn; met de voorhanden middelen zou men over eenige jaren weder voor eene nieuwe verzanding staan.

De kosten van dezen zandzuiger wordt geraamd op f 60.000 waarvan voor dit jaar f 20.000 noodig is.

In verband met de vorenstaande zijn in het eerste der aangeboden wetsontwerpen de op de loopende begrooting bij de onderartikelen 38bis (aanschaffing van een zandzuiger) en 41 (verbetering van de Sint-Annabaai) uitgetrokken memorieposten gebracht op respectievelijk f 20.000 en f 11.000.

Het tweede ontwerp heeft de strekking de op hoofdstuk XI

der Staatsbegrooting voor hetzelfde dienstjaar onder art. 22 uitgetrokken bijdrage aan de koloniale geldmiddelen voor Curaçao, met de som der hiervoren genoemde bedragen van f 20.000 en f 11.000 te verhoogen.

De Minister van Koloniën,
DE WAAL MALEFIJT.

Noot van de Redactie. **Vóór de Tweede Kamer op vacantie ging, is dit wetsontwerp niet meer in behandeling gekomen. De goedkeuring er van kan dus niet vóór het begin van October verwacht worden.**

Gegevens betreffende den invoer van hoedenstroo en den uitvoer van hoeden gedurende de jaren 1906-1909 en de drie eerste kwartalen van 1910.

A. Aan hoedenstroo werd ingevoerd in:

1906	1.708.442 stuks	= 142.370 doz.	of 213.555 KG.	ter waarde van f 101.503.
1907	1 098.763 „	= 91 564 „	of 137.846 „	„ „ „ „ f 44.453.
1908	185.305 „	= 15.442 „	of 23.163 „	„ „ „ „ f 7.807.
1909	1.824.341 „	= 152.028 „	of 228.042 „	„ „ „ „ f 83.111.
1910	1.243.872 „	= 103.656 „	of 155.484 „	„ „ „ „ f 37.499.
1e en 2e kw.	357.336 „	= 29.778 „	of 44.667 „	„ „ „ „ f 10.516
3e kw.	539.724 „	= 44.977 „	of 67.466 „	„ „ „ „ f 18.519.**
4e kw.	346.812 „	= 28.901 „	of 43.351 „	„ „ „ „ f 8.464.

** Opmerking verdient dat, waar in het 3e kwartaal 1910, wat de hoeveelheid aangaat, ruim 41% meer aan stroo werd ingevoerd dan in het 1e en 2e kwartaal gezamenlijk, dit percentage, wat de waarde van het artikel betreft, ruim 65% bedraagt. Hiernit mag de gevolgtrekking wel worden gemaakt dat het stroo, in het 3e kwartaal ingevoerd, van betere hoedanigheid was dan dat in het 1e half jaar geimporteerd. Daarentegen moet in het 4e kwartaal een achteruitgang in de maanden worden geconstateerd.

B. Aan hoeden werd uitgevoerd in:

	ter waarde van
1906	f 395.733
1907	f 329.413
* 1908	f 83.658
* 1909	f 250.393
1910	f 207.049
1911, 1ste kw.	f 111.032

* In deze jaren waren de havens van Venezuela tijdelijk voor Curaçao gesloten.

C. Vergelijking tusschen de waarde van het ingevoerde stroo en van de uitgevoerde hoeden:

voor elk f 100.	aan stroo ingevoerd werd in	1906	uitgevoerd	f 390	aan hoeden.
„ „ f 100.	„ „ „ „ „	1907	„	f 741	„ „
„ „ f 100.	„ „ „ „ „	1908	„	f 1072	„ „
„ „ f 100.	„ „ „ „ „	1909	„	f 301	„ „
„ „ f 100.	„ „ „ „ „	1910	„	f 554	„ „

1e. Het groote verschil in de waarde van den uitvoer in deze jaren vergeleken met de overige, moet hierin worden gezocht dat er in 1907 en 1908, bij een hooger marktprijs in Europa van hoeden zonder prijsverhooging, veel stroo uit Columbia werd betrokken, waardoor de hoedanigheid van de uitgevoerde hoeden veel beter was. In 1909 werd in Columbio een uitvoerrecht van f 2.50 op elke KG. stroo ingesteld. De uitvoer werd daardoor zoo goed als onmogelijk gemaakt.

2e. De slechte verhouding van de totale waarde der hoeden in 1909 uitgevoerd, tot het ingevoerd bedrag moet worden toegeschreven aan de minder waardige hoedanigheid van het stroo. Dit zal vermoedelijk ook wel van toepassing zijn voor het jaar 1906. De marktwaarde in Europa kan ook van invloed hierop zijn geweest.

D. Kosten van vracht enz. per stoomschip uit Maracaibo.

Vracht op elke 100 KG.	f 5.43
Recht ten behoeve van het Hospitaal op elke 100 KG.	f 0.95
Sjouwerloon ten bate van het Gouvernement op elke 100 KG.	f 0.31

Rechten aan segels op de stukken betrekking hebbende op de verscheping:

2 zegels	f 0.47½
2 zegels	f 0.95
zegels op de cognossementen	f 0.95
	f 9.06½

E. Kosten van vracht enz. per zeilschip.

De vracht op elke 100 KG. bedraagt f 1.72 plus de hierboven vermelde kosten.
De vracht per stoomschip werd dit jaar verdubbeld. In 1909 werd maar f 2.71½ per 100 KG. betaald.

Deze keurige statistiek opgemaakt en ons welwillend afgestaan door den Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ, geeft aanleiding tot nog een andere conclusie, nl. deze dat de algemeene statistiek, alhier bij de douane gehouden, niet *geheel betrouwbaar* is, voor zoover betreft de waarde van de uitgevoerde hoeden.

Ziehier een bewijs:

In 1909 was de uitgevoerde hoeveelheid hoeden 34.189 dozijn ter waarde van f 250.393 en in 1910 — 70.227 dozijn ter waarde van f 207.049.

Eene zeer belangrijke vermindering in waarde valt hier te constateeren.

Bij een uitvoer in 1910 van ruim tweemaal de hoeveelheid van 1909 bedraagt de uitgevoerde waarde f 44.644 minder, hetgeen moeilijk is aan te nemen, daar de waarde der hoeden in 1910 niet is achteruitgegaan, eerder toegenomen.

Ook van den postpakkettendienst werd gebruik gemaakt ter verzending van hoeden. Statistiech is hiervan geen aanteekening gehouden.

Nog een ander bewijs:

Voor het eerste kwartaal van dit jaar 1911 werden uitgevoerd 32.633 doz. hoeden vertegenwoordigend een waarde van f 111.032, dus gemiddeld ongeveer f 3.38 per dozijn, m. a. w. dus weinig boven den prijs van de meest ordinaire hoeden.

Nu is het toch zeker, en ook het elders genoemd verslag der Lbd-My. zegt het, dat „het vlechten van hoeden van beter kwaliteit vrij algemeen is geworden" en dat de hoeden op de cursus van Pietermaai en Otrabanda gevlochten een gemiddelde waarde vertegenwoordigen van 3 gld. per stuk.

Een uniforme waarde van ongeveer 3 gld. *per doz.* schijnt dus als regel voor de waarde te worden aangegeven.

Uit dit alles mogen we wel tot het besluit komen, dat *de waarde van de uitgevoerde hoeden* gedurende het eerste kwartaal van dit jaar en zeker ook van het vorig jaar, aanzienlijk hooger is, dan de officieele statistieken aangeven. Zekere betrouwbare gegevens omtrent de waarde zullen dus alleen de Consuls der Staten, waarheen de hoeden zijn uitgevoerd, ons kunnen verschaffen.

Tot goed begrip van het bovenstaande nog een opmerking.

Het is volstrekt niet onze bedoeling onze ambtenaren er een verwijt van te maken, dat onze uitvoerstatistiek zoo weinig aanspraak maakt op volledigheid en juistheid. Dezen dragen daaraan geen schuld. Daar onze kolonie geen uitvoerrechten heft, kan de fiscus er ook geen direct belang bij hebben, de waarde der uitgevoerde produkten nauwkeurig te kennen.

De statistieken omtrent den uitvoer worden opgemaakt uit de opgaven verstrekt door de belanghebbenden, en dat zijn de exporteurs.

Die opgaven kunnen niet gecontroleerd worden, daar de ambtenaren, vooral bij uitvoer met stoomschepen, daartoe geen tijd hebben en zich moeten bepalen tot het controleeren van den doorvoer, omdat daarbij de fiscus wèl belang heeft.

Nu weten wij wel, dat vooral sinds Februari van dit jaar een strengere contrôle op den uitvoer wordt uitgeoefend en dat er een kommies speciaal belast is met het toezicht daarop, nl. met het controleeren van de cijfers van belanghebbenden. Maar de hoofdfo[illegible] schuilt natuurlijk bij de Heeren Exporteurs. En zoolang dezen volgens [illegible]tzelfde, tot nu gevolgde systeem zullen voortgaan, behoort een *betrou[illegible]are* statistiek onzer uitvoerprodukten tot de onmogelijkheden. In het [illegible]lang van onze hoeden-industrie is het daarom te wenschen, dat dezen van hun kant zullen medewerken, om zooveel mogelijk *juiste* en *volledige* [illegible]jfers van de uitgevoerde artikelen op te geven.

De Marokko-Kwestie.

De telegrammen deze week alhier gepubliceerd door het *Boletin Comercial*, toonen aan dat de toestand in Europa nog al gespannen is:

Londen 23.— Het kabinet heeft de diplomatieke bedrijvigheid van den Duitschen Keizer besproken. Sir Edward Grey wendt pogingen aan, om niet enkel de houding van Frankrijk fermer te maken, maar neemt alle mogelijke stappen om Rusland over te halen om zich bij Frankrijk en Engeland te voegen om met kracht weerstand te bieden aan den duitschen aanval op de Westelijke Afrikaansche kust.

De „Foreign Office" schijnt vastbesloten te verkrijgen dat de Duitsche scheepsmacht Agadir verlaat, en het is wel mogelijk dat zij de nieuwe intrigue van Wilhelm II tegenhoudt.

Parijs 24.— Er heerscht groot ongeduld in Frankrijk en men gelooft dat het reeds tijd wordt, dat Duitschland te kennen geeft tot welk uiterste het gaan wil.

De redevoering van den Britschen kanselier heeft veel bijgedragen om Frankrijk moed in te boezemen en het een ferme houding te doen aannemen.

Men neemt het algemeen als zeker aan dat Frankrijk nimmer toestemmen zal, zich van een gedeelte van zijn koloniaal gebied te ontdoen, wijl zulks een zwaardere vernedering zal wezen dan het onheil van een oorlog.

Berlijn 24.— De keizer heeft besloten zijn tour naar de Noordelijke zeeën te verkorten om op Woensdag naar Berlijn te keeren.

Parijs 24.— De redevoering van Lloyd George, Britsche kanselier, heeft op aanmerkelijze wijze de houding van Frankrijk sterker gemaakt:

De pers erkent eenpariglijk dat de woorden van Lloyd George aantoonen dat de fransch-engelsche *entente* werkelijk een bondgenootschap is, waarop Duitschland wel acht moet slaan.

Londen 25.— Heden heeft de Britsche gezant te Parijs, Sir Francis Bertie, op het departement van Buitenlandsche zaken een lang onderhoud gehad over de fransch-duitsche quaestie, met Sir Edward Grey, en de heeren Asquith, chef van het kabinet en den kanselier Lloyd George.

Londen 25.— In het Huis der gemeenten gaf de heer Wood te kennen dat de Duitsche bezetting van Agadir een ernstigen stand van zaken in het leven riep, en de secretaris van het *Foreign Office* liet er op volgen dat de regeering geen gelegenheid zou missen om aan de mogendheden, die de akte van Algeciras hadden onderteekend, hare zienswijze kenbaar te maken.

Berlijn 25.— Keizer Wilhelm zal a.s. Vrijdag van zijn pleizertocht naar de Noordelijke zeeën van Europa terug zijn; hij zal alsdan met den kanselier von Bethman Hollweg een conferentie hebben, waarschijnlijk ook met den minister van Buitenlandsche zaken von Kiderlen Waechter bij zijne aankomst te Swinemunde. Dan zal denkelijk het geheimzinnige van de aanstaande houding van Duitschland in zake Marokko eenigszins opgehelderd worden.

De heer Jules Cambon had opnieuw een lang onderhoud met den heer Kinderlin Waechter, doch het grootste geheim wordt bewaard over het daarbij behandelde.

Londen 26.— De maritieme divisie onder bevel van Vice admiraal Sir John Vellicoe, die gisteren naar Noorwegen zou vertrekken, heeft bevel ontvangen te Cromarty te blijven tot Vrijdag, om dan naar Portsmouth terug te keeren.

Men zegt ook dat de manschappen van de Kanaal-vloot bevel hebben ontvangen om zich tot vertrek gereed te houden, zoodra daartoe last mocht worden gegeven.

Heden namiddag deed het gerucht de ronde dat in de volgende maand een conferentie der Mogendheden, die aan de conferentie van Algeciras deel hadden genomen, gehonden zal worden ter bespreking van de Marokkaansche quaestie.

Uit Berlijn wordt gemeld dat de onderhandelingen geschorst zijn; dat Duitschland weigert zijne eischen op de Congo-streek te wijzigen. Wijl de redevoering van Sir Lloyd George, vóór eenige dagen gehouden, een bedreiging aantoont, is Duitschland niet geneigd eenige concessie te doen, door vreesaanjaging verkregen.

Het Duitsche blad Kölnische Zeitung, een halfofficieel orgaan, zegt dat de eenig mogelijke oplossing zou zijn de terugroeping van de fransche troepen uit Marokko, echter met uitzondering van de noodige troepen vóór de politie, als bepaald bij de akte van Algeciras; daarbij vrijheid voor den internationalen handel en de zekerheid dat Marokko niet zal worden beschouwd als eene fransche kolonie.

Londen 26.— Heden hadden belangrijke besprekingen plaats met betrekking tot de aangelegenheden van Morokko.

De eerste minister Asquith had een onderhoud in de *Foreign Office* met Sir Edward Grey. De omstandigheid dat aan die bijeenkomst deel hebben genomen Sir Francis Bertie, Britsch gezant te Parijs en Paul Combon, fransch gezant te Londen, toont aan dat de fransch-engelsche *entente* in volle kracht blijft.

De heer Reginald Mackenna, eerste Lord der Admiralitoit, heeft ook heden zich naar de *Foreign Office* begeven, en had aldaar eenige uren een onderhoud met Sir Edward Grey.

Koning George heeft van het bijwonen der wedrennen te Coodwood afgezien ten gevolge van den politieken gespannen toestand en de marokkaansche crissis.

Londen 27. In zijne redevoering in het Huis der gemeente over de quaestie aan Marokko, heeft de eerste minister Asquith te kennen gegeven dat de bestaande stand van zaken bij de regeering eenige angstvalligheid veroorzaakte. De toestand als die nu is geworden, is moeilijk, zoo binnenkort een oplossing niet bereikt wordt, om de moeilijkheden welke gevreesd worden, uit den weg te ruimen.

De heer Asquith verklaarde dat Engeland geen deel heeft genomen in de onderhandelingen, welke tusschen Frankrijk en Duitschland gevoerd worden; doch zoo deze onderhandelingen mislukken, zal Engeland in de noodzakelijkheid wezen tusschen beide te komen, als daartoe bevoegd door zijne positie als onderteekenaar van de akte van Algeciras, wellicht ook wegens de verplichtingen welke het tegenover Frankrijk had aangegaan, overeenkomstig het verdraag van 1904 en ook wegens zijne plicht om de verdediging zijner belangen te verzekeren.

Verder gaf de Minister te kennen dat de blootlegging van de oorzaken van het tegenwoordig incident beschuldigingen zou kunnen te weegbrengen, die het verkieslijker zou wezen op dit oogenblik te voorkomen.

Brussel 27. — *La Chronique*, zegt uit geloofwaardige bronnen te weten dat Keizer Wilhelm ten gunste is van een nieuwe internacionale conferentie over de marokkaansche quaestie.

(*Cur. Cour.*)

✠ Mr. A. G. Wolf.

Bij het ter perse gaan onzer courant geward ons het treurig bericht, dat de Edel Achtbare Heer MR. A. G. WOLF, lid van het Hof van Justitie in deze kolonie, dezen nacht plotseling op den huize *Vianen* is overleden.

Landmacht

—Bij K. B. is voor den tijd van drie jaren gedetacheerd bij de landmacht in West-Indië, de 2de luit. der infanterie W. C. VAN DUINEN van het leger in Ned. Indië, thans á la suite van de koloniale reserve.

—Bij K.B. is met ingang van den eersten dag der maand volgende op die waarin het besluit in afschrift in de Kolonie Curaçao zal zijn ontvangen: 1o. op zijn verzoek eervol verleend aan H. J. Th. Boomgaart uit het ambt van griffier bij het Hof van Justitie aldaar; 2o. benoemd tot griffier bij het Hof van Justitie in die Kolonie C. A. F. Hellmund, hoofdcommies ter Gouvernements-secretarie aldaar.

Emulsion de Scott.

Esas preparaciones, que se dicen contener los principios activos del aceite de hígado de bacalao, son especialmenente peligrosas para las criaturas, para los niños para las nóvenes y señoras, quienes por su ltaturaleza delicada y temperamendo especial no pueden resistir sin grandes quebrantos para su salud los efectos deleterios del alcohol, del ia estricnina y otras substancia nérgecas

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceit de petroleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga nflamación de las vías digestivas.

Carece por lo tanto de por la piedad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya propiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciado en todo el mundo.

Advertentien.

Gisteren ontvingen wij het treurig bericht van het plotseling overlijden van onzen broeder en behuwdbroeder

Jacob Forbes Schotborgh.

te New-York, in den ouderdom van 42 jaren.

Uit aller naam,
H. FORBES SCHOTBORGH.

Curaçao 29 Juli 1911.

Bezoeken van rouwbeklaag kunnen niet worden afgewacht.